

### Sisältäni portin löysin

Sisältäni portin löysin  
melkein huomaamattoman.  
Kun sen läpi hiljaa nousen,  
näen toisin maailman.

Värit kauniit vasta huomaan,  
kuulen äänet kirkkaammat.  
Jätän soinnuttomat luolat,  
jätän varjot hoippuvat.

Jokin säteilee ja loistaa  
alta kuoren synkänkin.  
Kun sen huomaa, kevyemmin  
ajatukset liikkuvat.

Meidän värit ylös virtaa  
ja yhteen sulautuu.  
Kaikki toistaan koskettaa,  
kaikki aamuun kurkottuu.

### Kylmä kaupunki

Kylmyys peittää kaupungin.  
Ahneet katseet, välinpitämättömyys,  
kivitalojen ankeat hampaat,  
jääpuikkoihmiset,  
ostoskeskuksen kuolleet silmät,  
vankiloiden itkevät seinät,  
sylkevät metallijumalat.

Eunukkien jumalilta siunausta anokaa,  
kun ulvotte kuorossanne rahaa, valtaa ja  
kunniaa.

Onko hyöty tärkeintä elämässä  
ja voima ihmistä vastaan?

Onko hyöty tärkeintä elämässä  
ja voima ihmistä vastaan?

Etsin paikkaa lämpimää,  
missä huurteiset ajatukset sulavat.

### Katsele yössä

Yö utuinen laskeutuu kaupungin ylle  
ja kietoo siniseen viittaan  
punatukkaisen haltiattaren  
ja ketun hänen kupeellaan  
ja viimeistä kierrosta  
kolistelevan raitiovaunun himmein lyhdyin.

Yö saattaa kotiovelleen  
kaksi juhlista palaavaa  
onnellista, vähän sammaltavaa,  
ja puiston vanhat puut sitä kuuntelee.

Olen pimeä, suloinen unohdus.  
Tyhjyyden täyttää vain rakkaus,  
rakkaus.

Kuuntele hiljaisuutta yön.

(Tekstit lainattu osoitteesta  
[www.pekkastreng.net](http://www.pekkastreng.net))